

अन्यत्त्रयस्य ह्यर्थं एवं च उपक्रमस्थानां षोडशाद्यानां च नमुपपद्यते ॥८॥ १०॥ ११॥ इति अनुशासनपर्वणिने० भा० पंचदशोऽध्यायः ॥१५॥ ॥४॥ ॥४॥ ऋषिरिति अयं
मध्यायोयत्पूर्वे मुपमन्युना कृष्णां प्रत्यकं जप्यं त्वेते प्रदास्यामीति तत्तज्जाप्यं शिवसहस्रनामस्तोत्रं विचक्षुरुपमन्युमुखेन तदुपोद्घातार्थमारभ्यते समाधिना ध्यानयोगेन ॥१॥ उदकं फलोदये
॥२॥ इदं वक्ष्यमाणप्रकारेण ॥३॥ ४॥ ५॥ ६॥ यंपठंतीत्यादि श्लोकत्रयं ध्यानवलात्तं दिनादष्टं तदुच्चारणस्य फलमाह एवमिति अन्योपेतैः श्लोकैः स्तुतवन् वक्ष्यमाणरूपमीश्वरं पश्यतीति भावः

प्रीतिं चाग्र्यां बांधवानां सकाशाद्ददामितेहं वपुषः काम्यतां च ॥ भोक्ष्यंते वै सप्ततिं वै शतानि गृहे तु भगमतिथीनां च नित्यं ॥८॥ वासुदेव उवाच एवं दत्त्वा व
रान्दे वो ममे देवी च भारत ॥ अतर्हितः क्षणेन तस्मिन् सगणो भो मपूर्वज ॥९॥ एतद्व्यङ्गतं पूर्वैर्ब्राह्मणायाति ते जसे ॥ उपमन्युवमया कुरुं व्याख्यातं पाषि
वोत्तम ॥ नमस्कृत्वा तु सप्राह देवं देवाय सक्रत ॥१०॥ उपमन्युरुवाच नास्ति शर्वसमो देवो नास्ति शर्वसमा गतिः ॥ नास्ति शर्वसमो दानेनास्ति शर्वस
मोरणे ॥११॥ इति श्री महाभारते अनुशा० आनुशा० मेघवाहनपर्वोऽध्यायः ॥१५॥ ॥४॥ उपमन्युरुवाच ऋषिरासीत्
कृतेनातर्तं डिगिरित्येव विश्रुतः ॥ दशवर्षसहस्राणि तेन देवः समाधिना ॥१॥ आराधितो भूद्भूक्तैः तस्योदकं निशामय ॥ सदृष्टवान्महोदयमस्तोषीं च
स्तैर्वैर्विभं ॥२॥ इति तं दिस्तपोयोगात्परमात्मानमच्ययं ॥ चिंतयित्वा महात्मानमिदमाह मरुविस्मितः ॥३॥ यंपठंति सदा संख्याश्रितं तयं तिचयोगि
नः ॥ परंप्रधानं पुरुषमधिष्ठाता रमीश्वरं ॥४॥ उत्पन्नो च विनाशो च कारणं विदुर्बुधाः ॥ देवास्तरमुनीनां च परं यस्मान्न विद्यते ॥५॥ अजं तमहमी
ज्ञानमनादिनिधनं प्रभं ॥ अत्यंतस्फुरितं देवमनघं शरणं व्रजे ॥६॥ एवं ब्रुवंते च तदा ददर्श तपसां निधिं ॥ तमच्ययमनोपमं चित्यं शाश्वतं क्रवं
निष्कलं सकलं ब्रह्म निर्गुणं गुणगोचरं ॥ योगिनां परमानंदमक्षरं मोक्षसंज्ञितं ॥८॥ मनोरिद्राग्निमरुतो विष्वस्य ब्रह्मणो गतिं ॥ अग्राह्यमचलं शृङ्गं
बुद्धिग्राह्यं मनोमयं ॥९॥ दुर्विज्ञेयमसंख्यं दुष्प्रापमकुतात्मभिः ॥ योनिं विष्वस्य जगत्स्तमसः परतः परं ॥१०॥ यः प्राणवंतमात्मानं ज्योतिर्जीवस्ति
तं मनः ॥ तं देवं दर्शनाकोक्षी बहून्वर्षे गणानृषिः ॥ तपस्यैः स्थितो भूत्वा दृष्ट्वा तुष्टा बवे श्वरं ॥११॥ तं दिरुवाच पवित्राणां पवित्रस्त्वं गतिर्गतिम
तां वर ॥१२॥ अस्मत्प्रतेजसां ते जस्तपसां परमं तपः ॥ विश्वावसुः हिरण्याक्षः पुरुहूतनमस्कृत ॥१३॥

शाश्वते शाश्वद्भवं क्रवं कूटस्थं ॥७॥ निष्कलत्वादेव्याख्याने निर्गुणत्वादि अक्षरं अविनाशि ॥८॥ मनोमयं मनसो धर्मैः कर्तृत्वादिभिर्विशिष्टं जलं च द्रवत् ॥९॥ १०॥ यद्वृत्तिसाधः श्लोकः यो दे
व आत्मानं प्राणवंतं जीवरूपिणं कृत्वा तत्र आबुते जीवं मनोरूपं ज्योतिर्ब्रह्मा जीवस्ति तं ब्रह्म तदेवं दृष्ट्वा तुष्टा बवेति संबंधः ॥११॥ पवित्राणां पावनानां गंगादीनामपि पावनं ॥१२॥ तेजसां च क्षरादीनामपि
तेजः प्रकाशकं ॥१३॥